

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
Internet: <http://www.slglasnik.org>
E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net
slgl.oglasia@blic.net

Четвртак, 4. јун 2009. године
БАЊА ЛУКА
Број 46 Гол. XVIII

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Volksbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39

948

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 1. став 2. тачка д) Закона о трезору ("Службени гласник Републике Српске", број 16/05), Влада Републике Српске, на сједници од 4. јуна 2009. године, донијела је

ОДЛУКУ

О ОДОБРЕЊУ КОРИШЋЕЊА СРЕДСТАВА СА РАЧУНА ПОСЕБНИХ НАМЈЕНА

I

Овом одлуком одобрава се коришћење средстава са рачуна посебних намјена, у износу од 30.000.000,00 КМ (словима: тридесет милиона конвертибилних марка), за потребе финансирања редовних буџетских трошкова.

II

Средства из тачке I ове одлуке ће се обезбиједити на терет средстава са посебних рачуна од приватизације државног капитала и сукцесије имовине бивше СФРЈ (тзв. escrow рачун), а дозначити се на Јединствени рачун трезора Министарства финансија.

III

Министарство финансија Републике Српске се обавезује да изврши поврат наведених средстава на рачуне посебних намјена најкасније до 31. децембра 2009. године.

IV

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1039/09
4. јуна 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Долик, с.р.

949

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 10. Закона о Фонду за развој и запошљавање Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 56/06), а у вези са Одлуком о утврђивању Плана пласмана средстава из Развојног програма Републике Српске 2007-2010. - Привредно-развојни

програм ("Службени гласник Републике Српске", број 18/08), Влада Републике Српске, на сједници од 4. јуна 2009. године, донијела је

ОДЛУКУ

О КОРИШЋЕЊУ СРЕДСТАВА СА РАЧУНА ПОСЕБНИХ НАМЈЕНА

I

Овом одлуком одобрава се исплата средстава Фонду за развој и запошљавање Републике Српске а.д. Бања Лука у циљу реализације Привредно-развојног програма, а у складу са утврђеним Планом пласмана средстава из Развојног програма Републике Српске 2007-2010. - Привредно-развојни програм, број: 04/1-012-332/08, од 15. фебруара 2008. године.

II

У складу са тачком I ове одлуке, одобравају се средства у износу од 25.000.000,00 КМ (словима: двадесет пет милиона), а која ће бити евидентирана као повећање основног капитала у пословним књигама Фонда за развој и запошљавање Републике Српске а.д. Бања Лука.

III

Средства из тачке II ове одлуке ће се обезбиједити на терет средстава са посебних рачуна од приватизације државног капитала и сукцесије имовине бивше СФРЈ (тзв. escrow рачун), а дозначити се на трансакциони рачун Фонда за развој и запошљавање Републике Српске а.д. Бања Лука, према инструкцији Фонда.

IV

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија.

V

Ова одлука ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1038/09
4. јуна 2009. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Милорад Долик, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 12. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03), члана 18. ст. 2. и 3. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", број 68/07), а у вези са чланом 9. став 2. Закона о објављивању закона и других прописа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 67/05 и 110/08), Влада Републике Српске, на сједници од 4. јуна 2009. године, донијела је

РЈЕШЕЊЕ

О ИМЕНОВАЊУ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ
СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Сребренка Голић, дипл. правник, именује се за директора Јавне установе Службени гласник Републике Српске, на период од четири године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-1040/09
4. јуна 2009. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Милорад Додик, с.р.

950

На основу члана 95. став 10. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 74/08) и члана 82. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08 и 11/09), министар просвјете и културе доноси

ПРАВИЛНИК

О ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О ИЗБОРУ И РАДУ
ШКОЛСКОГ ОДБОРА

Члан 1.

У Правилнику о избору и раду школског одбора ("Службени гласник Републике Српске", број 7/09) у члану 9. у ставу 9. последије ријечи: "гласова" брише се тачка, ставља запета и додаје нови текст, који гласи:

"предвиђен ставом 2. овог члана, а у поновљеном гласању ће бити изабран онај кандидат за кога је гласаца натполовична већина присутних радника".

Члан 2.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.021/602-7697-1/08
19. маја 2009. године
Бања Лука

Министар,
Антон Каспловић, с.р.

Пореска управа Републике Српске

На основу члана 22. Правилника о регистрацији и идентификацији пореских обвезника ("Службени гласник Републике Српске", бр. 104/03 и 129/06), Пореска управа Републике Српске објављује

СПИСАК

ПОРЕСКИХ ОБВЕЗНИКА КОЈИМА ЈЕ У ПЕРИОДУ од 16. априла 2009. до 30. априла 2009. године
ИЗДАТА ПОТВРДА О ОДЈАВИ

Р. бр.	ЛИБ	Обвезник	Организациона јединица	Датум одјаве	Овлашћена лица	Назив статуса обвезника
1	2	3	4	5	6	7
Организациона јединица: Бања Лука						
1	4401139830007	"Новис" ДОО	Бања Лука	16.4.2009.	Антонић Бурађ	одјављен
2	4502622430002	СТР "МИП"	Бања Лука	16.4.2009.	Поповић Марко	одјављен
3	4504550760005	СЗР "Дени"	Бања Лука	16.4.2009.	Јањуш Данијела	одјављен
4	4505637070001	СОД "Агенција СБ"	Бања Лука	16.4.2009.	Берова Соња	одјављен
5	4506012180000	СЗР "Тања"	Бања Лука	16.4.2009.	Тодић Тања	одјављен
6	4506719330008	СОД "ГМГ ентеријери"	Бања Лука	16.4.2009.	Гвозденац Горан	одјављен
7	4940024610001	Тврковић Златан	Бања Лука	16.4.2009.		одјављен
8	4940036950002	Ристић Ивана	Бања Лука	21.4.2009.		одјављен
9	4506853810008	СОД "Логистика"	Бања Лука	21.4.2009.	Пеуић Велибор	одјављен
10	4506309780006	СТР "Јони"	Бања Лука	21.4.2009.	Радић Јовица	одјављен
11	4506664170006	СТР "Маца"	Бања Лука	21.4.2009.	Ратковић Стана	одјављен
12	4505086330007	СОД "Качавенда"	Бања Лука	21.4.2009.	Качавенда Дражен	одјављен
13	4940027040001	Мијовић Милан	Бања Лука	21.4.2009.		одјављен
14	4502291570003	СТР "Кајсија"	Бања Лука	22.4.2009.	Јанковић Милорад	одјављен
15	4505081960002	СУР "Napsy"	Бања Лука	22.4.2009.	Ћузел Насиха	одјављен
16	4504542660000	СОД "Књиговодствени биро Практик"	Бања Лука	22.4.2009.	Вишић Стана	одјављен
17	4502455600006	СТР "ДНД"	Бања Лука	22.4.2009.	Рачић Душина	одјављен
18	4505857430009	СУР "Тренд"	Бања Лука	22.4.2009.	Суручић Бранко	одјављен
19	4505857430017	СУР "Тренд" - ИПП	Бања Лука	22.4.2009.	Суручић Бранко	одјављен
20	4505514230004	СТР "Codex"	Бања Лука	22.4.2009.	Миљенић Наташа	одјављен
21	4505359830008	СЗР "Атеље ДТ"	Бања Лука	23.4.2009.	Глигорић Данијел	одјављен
22	4502309880005	СТР "Ромео"	Бања Лука	23.4.2009.	Ђурковић Здравко	одјављен
23	4502318520011	Кабинет за физикалну терапију - ИПП	Бања Лука	23.4.2009.	Хотић Ацо	одјављен
24	4502371090002	СР "Агенција посредник"	Бања Лука	23.4.2009.	Милаковић Рада	одјављен
25	4502355990010	СТР "АС" - ИПП	Бања Лука	24.4.2009.	Сталивуковић Свјетлана	одјављен
26	4502545260000	СУР "Ред бул"	Бања Лука	24.4.2009.	Рибич Радмила	одјављен
27	4506861320010	СТР "Кајсија" - ИПП	Бања Лука	24.4.2009.	Јанковић Милорад	одјављен

1	2	3	4	5	6	7
28	4400793780012	ТТ "Инжењеринг" ДОО ПЈ Приједор	Бања Лука	24.4.2009.	Јокић Жељко	одјављен
29	4506978430002	Израда сувенира	Бања Лука	27.4.2009.	Крагуљ Никола	одјављен
30	4506711510007	СЗР "Трибал"	Бања Лука	27.4.2009.	Чигојевић-Шуша Јелена	одјављен
31	4402695760057	"Ривас пројект" ДОО Б. Лука Пословна јединица Зеница	Бања Лука	27.4.2009.	Свечић Хитко	одјављен
32	4400758010034	ДОО "Дивинус" ПЈ	Бања Лука	27.4.2009.	Попржен Сњежана	одјављен
33	4400948140015	"Anyway future kolektion" ДОО - Пословна јединица 1	Бања Лука	27.4.2009.	Видачић Љиља	одјављен
34	4400964420010	"Источни бисер" ДОО - ПЈ "Источни бисер"	Бања Лука	28.4.2009.	Ni Ronghai	одјављен
35	4401166210045	"Dexu co" ДОО Пословна јединица	Бања Лука	28.4.2009.	Ђуровић Бранка	одјављен
36	4505966990006	СОТД "Боса"	Бања Лука	28.4.2009.	Радета Божица	одјављен
37	4940035170003	Гавран Ивана	Бања Лука	28.4.2009.		одјављен
38	4940036650009	Ристић Жарко	Бања Лука	29.4.2009.		одјављен
39	4505970320007	СОТД "Мара"	Бања Лука	29.4.2009.	Кецман Мара	одјављен
40	4400841180022	"Тара" ДОО Бања Лука - Пословна јединица	Бања Лука	29.4.2009.	Ољача Биљана	одјављен
41	4400927730017	ПП "Санремо" - ПЈ "Бутик"	Бања Лука	29.4.2009.	Тривић Мирко	одјављен
42	4401693420007	ДОО "Ocellus"	Бања Лука	30.4.2009.	Савичић Срђан	одјављен
43	4506595260006	СУР "Аргентина"	Бања Лука	30.4.2009.	Јованић Предраг	одјављен
44	4502568630009	СТР "Пилком"	Бања Лука	30.4.2009.	Бијелић Ружица	одјављен
45	4940021640007	Lin Yeping	Бања Лука	30.4.2009.		одјављен
46	4401693420015	ДОО "Ocellus" ПЈ Челинац	Бања Лука	30.4.2009.	Савичић Срђан	одјављен

Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Бања Лука: 46

Организациона јединица: Бијелина

47	4400370710018	АД "Курјак" ПЈ	Бијелина	21.4.2009.	Цвјетиновић Љиљана	одјављен
48	4400370710026	АД "Курјак" ПЈ	Бијелина	21.4.2009.	Цвјетиновић Љиљана	одјављен
49	4402338220036	ДОО "Teens" - Трговина на мало одјехом	Бијелина	21.4.2009.	Тухић Бојана	одјављен
50	4400388760004	ДОО "Вео-cooperativa"	Бијелина	23.4.2009.	Цвијетић Зоран	одјављен
51	4400421480136	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
52	4400421480144	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
53	4400360160028	"Drina-river-bridge- corporation" а.д. Попови	Бијелина	28.4.2009.	Ерић Милован	одјављен
54	4400421480039	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
55	4400421480047	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
56	4400421480012	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
57	4400421480071	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
58	4400421480055	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
59	4400421480098	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
60	4400421480063	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
61	4400421480110	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
62	4400421480128	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
63	4400421480101	ДОО "Бијелина пласман" ПЈ	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
64	4400421480152	ДОО "Бијелина пласман" Бијелина	Бијелина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен

1	2	3	4	5	6	7
65	4400421480080	ДОО "Бијељина пласман" ПУ	Бијељина	28.4.2009.	Мркајић Душан	одјављен
66	4401902870031	"Техно БН" ДОО Бијељина, продавница бр. 4, Власеница	Бијељина	29.4.2009.	Капетановић Радомир	одјављен
67	4401902870040	"Техно БН" ДОО Бијељина, продавница бр. 3. Братунац	Бијељина	29.4.2009.	Капетановић Радомир	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Бијељина: 21						
Организациона јединица: Билећа						
68	4401379980014	А.Д."Житопродукт" ПУ	Билећа	23.4.2009.	Драгомир Кецман	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Билећа: 1						
Организациона јединица: Босански Брод						
69	4500517730006	СТР покретни сто "Кушлић"	Босански Брод	24.4.2009.	Кушлић Марица	одјављен
70	4505254810001	СЗР Пекара "Дукат"	Босански Брод	24.4.2009.	Стринић Гордана	одјављен
71	4500527610009	СТР Покретни сто "ДРА-ГО-ЦЕ"	Босански Брод	30.4.2009.	Тодорић Младен	одјављен
72	4504619800012	СТР "Милојевић" Продајно мјесто 2	Босански Брод	30.4.2009.	Милојевић Биљана	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Босански Брод: 4						
Организациона јединица: Братунац						
73	4401832990034	ДОО "Пример БХ"	Братунац	16.4.2009.	Симић Младен	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Братунац: 1						
Организациона јединица: Градишка						
74	4507195700003	Пољопривреда "СТИЈАКОВИЋ"	Градишка	21.4.2009.	СТИЈАКОВИЋ Стојан	одјављен
75	4505461520005	СЗР "Радојка"	Градишка	21.4.2009.	Пољаушић Радојка	одјављен
76	4505536800009	СЗР "БЕ-С-КО"	Градишка	21.4.2009.	Тиркић Јасна	одјављен
77	4505556230004	СЗР "Шарм"	Градишка	21.4.2009.	Плетић Самир	одјављен
78	4506547450006	Промет робе на мало на тезги број II-10	Градишка	21.4.2009.	Керановић Живка	одјављен
79	4502787190006	Промет робе на мало на тезгама број XXIX-9 и XXIX-11	Градишка	21.4.2009.	Јанковић Драго	одјављен
80	4502861000001	Аутопревозник	Градишка	21.4.2009.	Косовић Жељко	одјављен
81	4502874830003	СЗР "Наиџ"	Градишка	21.4.2009.	Хамзић Теуфик	одјављен
82	4502941960006	Pizzeria "Викинг"	Градишка	21.4.2009.	Шикунљак Рајко	одјављен
83	4502942850000	СТР "Валентина"	Градишка	21.4.2009.	Пејић Јелка	одјављен
84	4401070290021	ДОО "Vambi-mix"	Градишка	22.4.2009.	Каран Недељко	одјављен
85	4401078350007	ПП "Lov-commerce" - ликвидација закључена	Градишка	27.4.2009.	Вуковић Милорад	одјављен
86	4401066340006	ДОО "Мајданац"	Градишка	27.4.2009.	Мајданац Душко	одјављен
87	4401070020008	ДОО "Бакић туре"	Градишка	27.4.2009.	Бакић Слободан	одјављен
88	4401100030003	ДОО "Cedis GR" - закључен поступак	Градишка	27.4.2009.	Ловренчић Гордана, Шимић Весна	одјављен
89	4502854300008	СТР "Ана"	Градишка	27.4.2009.	Пећо Рајка	одјављен
90	4502776820008	СТР "Драгана"	Градишка	27.4.2009.	Мијатовић Драгана	одјављен
91	4502776820024	СТР "Драгана"	Градишка	27.4.2009.	Мијатовић Драгана	одјављен
92	4504916170001	СЗР "Фризеријски салон"	Градишка	27.4.2009.	Малкоћ Анда	одјављен
93	4506304120008	СТР "Срђо"	Градишка	29.4.2009.	Перић Слађана	одјављен
94	4402489860029	ДОО "Bilandžić company"	Градишка	29.4.2009.	Биланџић Ивица	одјављен
95	4401094120062	ДОО "Марди"	Градишка	30.4.2009.	Ристић Стево	одјављен
96	4502780930004	Промет робе на мало тезга IX-4	Градишка	30.4.2009.	Змијањак Љепосава	одјављен
97	4502945790016	СЗР "Кала 2" ПУ	Градишка	30.4.2009.	Ђурђевић Зорница	одјављен
98	4502911200007	СТР "Сана"	Градишка	30.4.2009.	Арежина Душанка	одјављен
99	4502896130013	СТР "Јована 2"	Градишка	30.4.2009.	Савић Драгана	одјављен
100	4505079800006	СТР "Никола"	Градишка	30.4.2009.	Дивић Бранка	одјављен
101	4506746810003	Кафе сладичарна "Сан Ремо"	Градишка	30.4.2009.	Шестић Милутин	одјављен

1	2	3	4	5	6	7
102	4507070750009	Крчма "Bunch"	Градишка	30.4.2009.	Каурин Жељка, Оковић Шејла	одјављен
103	4507136360002	Цвјешарска радња "БДБ-1"	Градишка	30.4.2009.	Вишњић Нада	одјављен
104	4505981440004	СЗР "Галеб"	Градишка	30.4.2009.	Галић Ненад	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Градишка: 31						
Организациона јединица: Дервента						
105	4600209060029	"Guoquan" ДОО, Брчко Дистрикт, Дубраве - Подружница "Guoquan 1" Дервента	Дервента	21.4.2009.	Ни Guoquan	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Дервента: 1						
Организациона јединица: Добој						
106	4500283640008	СТР "Бобо"	Добој	28.4.2009.	Мишић Ненад	одјављен
107	4500422270016	СТР Бутик "Стуб Г"	Добој	28.4.2009.	Дукић Невенка	одјављен
108	4500434790007	Аутопревозник	Добој	28.4.2009.	Благојевић Драган	одјављен
109	4400009410000	ДОО "Мустанг"	Добој	29.4.2009.	Круљ Петар	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Добој: 4						
Организациона јединица: Зворник						
110	4401542990006	ДОО "М и П" у стечају	Зворник	22.4.2009.	Лазаревић Љубисав	одјављен
111	4402131800008	ДОО "Радио-плус" у ликвидацији	Зворник	22.4.2009.	Спасојевић Никола	одјављен
112	4505870700015	ТР - комисион "Sisters" ИПП "Sisters-1"	Зворник	27.4.2009.	Јовановић Ђурђа	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Зворник: 3						
Организациона јединица: Источно Сарајево						
113	4501575470002	СЗМБ "Струг"	Источно Сарајево	22.4.2009.	Вујадин Перо	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Источно Сарајево: 1						
Организациона јединица: Калиновик						
114	4506630940007	Пчеларство-Јела-	Калиновик	27.4.2009.	Сладоје Јела	одјављен
115	4506631080001	Пчеларство-Остојић-	Калиновик	27.4.2009.	Остојић Душанка	одјављен
116	4506631240009	Пчеларство-Рудан-	Калиновик	27.4.2009.	Рудан Миле	одјављен
117	4506635230008	Пчеларство-Пчелица-	Калиновик	27.4.2009.	Сикимић Вера	одјављен
118	4506635310001	Пчеларство-Дула-	Калиновик	27.4.2009.	Елез Мирјана	одјављен
119	4506637440000	Сточарство-ДД-	Калиновик	27.4.2009.	Лаловић Драган	одјављен
120	4506638170006	Пчеларство-Аврам-	Калиновик	27.4.2009.	Аврам Савка	одјављен
121	4506638250000	Пчеларство-Тоша-	Калиновик	27.4.2009.	Мандић Нада	одјављен
122	4506640580009	Пчеларство-Огњеновић-	Калиновик	27.4.2009.	Огњеновић Јела	одјављен
123	4506641040008	Пчеларство-Милена-	Калиновик	27.4.2009.	Ждрале Милена	одјављен
124	4506641390009	Пчелињак-Седомине-	Калиновик	27.4.2009.	Лаловић Ковиљка	одјављен
125	4506644730005	Пчеларство-Јага-	Калиновик	27.4.2009.	Кубурић Јаслика	одјављен
126	4506644810009	Пчеларство-Коса-	Калиновик	27.4.2009.	Лаловић Коса	одјављен
127	4506646270001	-Витемберг-овца	Калиновик	27.4.2009.	Лаловић Драган	одјављен
128	4506652590000	Пчеларство-Пчелица-	Калиновик	27.4.2009.	Јововић Вукица	одјављен
129	4506657390009	Пчеларство-Слава-	Калиновик	27.4.2009.	"Ного Славојка	одјављен
130	4506659330003	Сточарство-Брдо-	Калиновик	27.4.2009.	Симић Милка	одјављен
131	4506659410007	Говедарство-Лучица-	Калиновик	27.4.2009.	Пухало Деса	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Калиновик: 18						
Организациона јединица: Кнежево						
132	4401116110058	УТТ АД "Ваздушна бања" - ПЗ Ресторан "Иломиска"	Кнежево	28.4.2009.	Боројевић Госпана	одјављен
133	4504067760002	Такси превоз	Кнежево	29.4.2009.	Верић Горан	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Кнежево: 2						
Организациона јединица: Козарска Дубица						
134	4400743250012	"Златка" ДОО Кнежица, Пословна јединица Градишка	Коз. Дубица	29.4.2009.	Келечевић Златка	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Козарска Дубица: 1						

1	2	3	4	5	6	7
Организациона јединица: Костајница						
135	4506039540008	СТР "Гатаћ"	Костајница	16.4.2009.	Татић Един	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Костајница: 1						
Организациона јединица: Котор Варош						
136	4506593560002	Књиговодствени биро "Биланс"	Котор Варош	22.4.2009.	Мандић Радојка	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Котор Варош: 1						
Организациона јединица: Лакташи						
137	4201196670068	"NLD trade" ДОО Сарајево - Подружница Лакташи	Лакташи	16.4.2009.	Лазендић Александар	одјављен
138	4503098430012	ТПР "Кокта" ПП "Кокта 2"	Лакташи	16.4.2009.	Предраговић Бранко	одјављен
139	4504183240008	УР Бифе "Дис"	Лакташи	22.4.2009.	Врховац Дражена	одјављен
140	4506636550006	ТР "Дис" Три	Лакташи	22.4.2009.	Врховац Дражена	одјављен
141	4402920710005	"Woodland" ДОО	Лакташи	22.4.2009.	Баштмица Милијана, Rodlauer Johannes	одјављен
142	4401147260007	ДОО "Вела"	Лакташи	27.4.2009.	Латиновић Веселко	одјављен
143	4402169870000	ДОО "Ерос" - закључен поступак ликвидације	Лакташи	27.4.2009.	Благојевић Борис	одјављен
144	4401145050056	"Интеграл инжењеринг" АД ПП Бензинска станица "Бистрица"	Лакташи	27.4.2009.	Станковић Слободан	одјављен
145	4506935970011	ПУР Хотел "Бијели двор" ИПП Бифе "Букић"	Лакташи	29.4.2009.	Букић Вида	одјављен
146	4506222230000	ПТР "Возућа"	Лакташи	29.4.2009.	Гвоздарац Видосав	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Лакташи: 10						
Организациона јединица: Мркоњић Град						
147	4503136200000	СЗР "Јовичић компани"	Мркоњић Град	16.4.2009.	Јовичић Милан	одјављен
148	4503149520003	Аутопревозник	Мркоњић Град	24.4.2009.	Пена Петар	одјављен
149	4503176920005	СР "ЦТ"	Мркоњић Град	29.4.2009.	Видић Весна	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Мркоњић Град: 3						
Организациона јединица: Невесње						
150	4505317590007	Самост. пољопривредник Ратко Ковачевић	Невесње	22.4.2009.	Ковачевић Ратко	одјављен
151	4505927070005	Самостални пољопривредници Радојичић Милош и Радојичић Бранка	Невесње	22.4.2009.	Радојичић Милош, Радојичић Бранка	одјављен
152	4505883510002	Самостални пољопривредник Мићевић Живко	Невесње	24.4.2009.	Мићевић Живко	одјављен
153	4505898200000	Самостални пољопривредник Пантић Анђелко	Невесње	24.4.2009.	Пантић Анђелко	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Невесње: 4						
Организациона јединица: Нови Град						
154	4400745110013	ДОО "Гајић Византија" ПП	Нови Град	24.4.2009.	Гајић Жељко	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Нови Град: 1						
Организациона јединица: Приједор						
155	4506011530007	Трговачка радња "Брезичанка"	Приједор	16.4.2009.	Дошен Љубица	одјављен
156	4506132240006	ТР "Маџар конфекција"	Приједор	21.4.2009.	Маџар Миља	одјављен
157	4400725940001	Синдикална орган. "СО Приједор"	Приједор	21.4.2009.	Марчетић Милена	одјављен
158	4501873060011	СТР "Дас пром"	Приједор	21.4.2009.	Нишевић Јован	одјављен
159	4501901960007	Аутопревозник	Приједор	21.4.2009.	Малић Драган, Малић Здравко	одјављен
160	4501969410005	Аутопревозник	Приједор	24.4.2009.	Вујасин Стеван	одјављен
161	4504232710007	СТР "Маја"	Приједор	24.4.2009.	Вујасин Стеван	одјављен
162	4505505320009	ТР "МНМ Јелена"	Приједор	24.4.2009.	Радановић Слободанка	одјављен
163	4506498730014	ТР "Давид", издвојени простор	Приједор	24.4.2009.	Илијашевић Драган	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Приједор: 9						

1	2	3	4	5	6	7
Организациона јединица: Приљавор						
164	4505061340008	СТР "Самаринић"	Приљавор	16.4.2009.	Самаринић Бранимир	одјављен
165	4505380360003	СТР "Бранка"	Приљавор	22.4.2009.	Саринић Бранка	одјављен
166	4506434500007	СЗУР Кројачки салон "Schnitt"	Приљавор	29.4.2009.	Јованић Борка	одјављен
167	4401589280007	ОШ "Вук Караџић" Синдикална организација	Приљавор	29.4.2009.	Козаревић Здравко	одјављен
168	4401589100009	ОП "Петар Кочић" Синдикална организација	Приљавор	30.4.2009.	Симић Младен	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Приљавор: 5						
Организациона јединица: Соколац						
169	4506907330007	СУР "Баранда"	Соколац	22.4.2009.	Јововић Срђан	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Соколац: 1						
Организациона јединица: Србац						
170	4503347750006	СТР "Нана"	Србац	27.4.2009.	Митраковић Саша	одјављен
171	4503375290002	СУР Диско бар "Space"	Србац	27.4.2009.	Цвијетић Предраг	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Србац: 2						
Организациона јединица: Теслић						
172	4401286030164	АД "Промтес" ПЈ бр. 24	Теслић	29.4.2009.	Јован Петровић	одјављен
173	4401286030318	АД "Промтес" ПЈ бр. 43	Теслић	29.4.2009.	Петровић Јован	одјављен
174	4401286030334	АД "Промтес" ПЈ бр. 45	Теслић	29.4.2009.	Јован Петровић	одјављен
175	4401286030636	АД "Промтес" ПЈ бр. 6	Теслић	29.4.2009.	Јован Петровић	одјављен
176	4506886740021	СУР кафе бар "Палма"	Теслић	29.4.2009.	Серхатлић Музафир	одјављен
177	4503416820020	СТР "Белић" бр. 3	Теслић	30.4.2009.	Белић Љубо	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Теслић: 6						
Организациона јединица: Требиње						
178	4401349990015	ДОО "Шишковић комерц" ПЈ складиште	Требиње	23.4.2009.	Шишковић Јово	одјављен
179	4401349990023	ДОО "Шишковић комерц" - ПЈ апотека	Требиње	23.4.2009.	Шишковић Јово	одјављен
180	4401349990031	ДОО "Шишковић комерц" ПЈ продавница	Требиње	23.4.2009.	Шишковић Јово	одјављен
181	4401349990040	ДОО "Шишковић комерц" ПЈ Продавница	Требиње	23.4.2009.	Шишковић Јово	одјављен
182	4401349990058	ДОО "Шишковић комерц" ПЈ Продавница	Требиње	23.4.2009.	Шишковић Јово	одјављен
183	4401366570011	ДОО "Асама No1" књижара	Требиње	27.4.2009.	Грабавац Радослав	одјављен
184	4401366570020	ДОО "Асама No1" кафана	Требиње	27.4.2009.	Грабавац Радослав	одјављен
185	4401340420003	ДОО "Stil company"	Требиње	30.4.2009.	Јеремић Миодраг	одјављен
186	4401340420011	ДОО "Stil company" галерија Veritas	Требиње	30.4.2009.	Јеремић Миодраг	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Требиње: 9						
Организациона јединица: Хан Пијесак						
187	4505043870008	СУР Ресторан "Височник"	Хан Пијесак	23.4.2009.	Поњарац Бране	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Хан Пијесак: 1						
Организациона јединица: Шамац						
188	4505230470021	Поклон шоп "Свјетлост-С"	Шамац	28.4.2009.	Босић Светлана	одјављен
189	4400490530102	ДОО "Јована Рад" ПЈ број 9 Пизерија "Нипа-уно"	Шамац	29.4.2009.	Радић Александар	одјављен
Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Шамац: 2						
Организациона јединица: Шипово						
190	4503556750005	СТР "Мадона"	Шипово	23.4.2009.	Гајић Петра	одјављен
191	4506391000005	Самостална водоинстала- терска радња "Миличић"	Шипово	28.4.2009.	Миличић Горан	одјављен
192	4506395170002	Самостални пољо- привредни произвођач "Милена"	Шипово	29.4.2009.	Ђурко Милена	одјављен
193	4503560270000	Камеорез. радња "Седра"	Шипово	29.4.2009.	Јошиковић Бранко	одјављен

1	2	3	4	5	6	7
194	4506161930003	Самостални пољо-привредни произвођач "Глувић"	Шипово	30.4.2009.	Глувић Мирко	одјављен

Укупан број одјављених обвезника за организациону јединицу Шипово: 5

Укупан број одјављених обвезника: 194.

Број: 06/1.01/0401/050-14/09

4. маја 2009. године

Бања Лука

В.д. директора,
Миле Баника, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине, у Вијећу од пет судија, у предмету број: АП 1637/06, рјешавајући апелацију "Компас - Међугорја" д.д. Међугорје, на основу члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. алинеја 2, члана 61. ст. 1. и 2. и члана 64. став 1. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 60/05 и 64/08), у саставу:

- Сеада Палаварић, предсједница,
- Миодраг Симовић, потпредсједник,
- Валерија Галић, потпредсједница,
- Мато Тадић, судија и
- Крстан Симић, судија,

на сједници одржаној 18. децембра 2008. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Усваја се апелација "Компас - Међугорја" д.д. Међугорје.

Утврђује се повреда члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Укидају се Пресуда Врховног суда ФБиХ, број: Рев-1204/05, од 7. фебруара 2006. године, и Пресуда Кантоналног суда у Сарајеву, број: Пж-192/04, од 29. јуна 2005. године.

Предмет се враћа Кантоналном суду у Сарајеву да по хитном поступку донесе нову одлуку, у складу са чланом II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода.

Налаже се Кантоналном суду у Сарајеву да, у складу са чланом 74. став 5. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана достављања ове одлуке, обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о предузетим мјерама с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. "Компас - Међугорје" д.д. Међугорје (у даљем тексту: апелант), које заступају Биљана Сесар-Бунтић и Зоран Бунтић, адвокати из Читлука, поднио је 2. јуна 2006. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Врховног суда Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Врховни суд), број: Рев-1204/05, од 7. фебруара 2006. године и Пресуде Кантоналног суда у Сарајеву (у даљем тексту: Кантонални суд), број: Пж-192/04, од 29. јуна 2005. године.

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 22. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, од Врховног и Кантоналног суда и учесника у поступку Федералног министарства одбране (у даљем тексту: ФМО) затражено је 3. октобра 2007. године да доставе одговоре на апелацију.

3. Врховни суд и Правобранилаштво БиХ, у име ФМО, доставили су одговоре на апелацију 23. октобра 2007. године, а Кантонални суд 29. октобра 2007. године.

4. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговори на апелацију достављени су апеланту 7. јануара 2008. године.

III - Чињенично стање

5. Чињеничне предмете које произиласе из апелантових навода и докумената предочених Уставном суду могу да се сумирају на следећи начин.

6. Рјешењем Основног суда удруженог рада у Мостару, број: У/И-1392/91, од 17. децембра 1991. године "Компас - Туристичко-угоститељско предузеће д.д. Међугорје" уписано је у судски регистар као самостално угоститељско предузеће, а као оснивач уписан је "Компас - интернационал" д.д. Љубљана. Туристичко насеље "Компас - Туристичко-угоститељско предузеће д.д. Међугорје" мобилизовано је 10. децембра 1992. године за потребе ХВО-а ХЗХБ. У периоду од 1. фебруара 1993. године до 31. децембра 1999. године у њему је боравио шпански батаљон СПАБАТ, на основу уговора између тадашњег УНПРОФОР-а и Одјељења одбране ХВО-а, за шта је шпански батаљон плаћао закупнину Општини Читлук, у мјесечном износу од 171.000,00 КМ.

7. Тридесетог децембра 1998. године закључен је уговор о преносу дионица и удјела у друштву "Компас - Туристичко-угоститељско предузеће д.д. Међугорје" између "Компас - интернационала" д.д. Љубљана, као продавца, и кућа Зорана Бунтића, у номиналној вриједности од 3.223.350,00 ДМ. С обзиром на то да се ради о дионичарском друштву, основни капитал је подијељен на дионице. Број дионица које су припале продавцу, односно кући Зорану Бунтићу на основу наведеног уговора о продаји и преносу дионица је 107.445,00 или 76,74% вриједности основног капитала, а 24.669 дионица је припало предузећу "Угоститељство и туризам" Читлук, што представља вриједност од 17,64% основног капитала (државни капитал). Запосленима је припало 7.869 дионица или 5,62% капитала. Рјешењем Кантоналног суда у Мостару, број: У/1 146/99, од 11. фебруара 1999. године као оснивач и лице овлашћено да заступа апеланта уписан је Зоран Бунтић.

8. Зоран Бунтић је 11. фебруара 1999. године упутио захтјев Општини Читлук да преда у његов посјед апелантове објекте, који су му коначно враћени 12. априла 2006. године, на основу Одлуке о презентивању Дома за људска права за Босну и Херцеговину (види, Дом за људска права за Босну и Херцеговину, СН/01/6930, Компас - Међугорје и Зоран Бунтић против Федерације Босне и Херцеговине, Одлука о презентивању од 4. новембра 2003. године, у даљем тексту: Одлука Дома). Наведеном одлуком Дома одлучено је да је Федерација Босне и Херцеговине (у даљем тексту: ФБиХ) повриједила апелантово право на мирно уживање имовине, сходно члану 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), незаконитим уплићањем у апелантова имовинска права и право на правично суђење у разумном року сходно члану 6. став 1. Европске конвенције, допуштајући значајна неоправдана одлагања у домаћим судским поступцима. Стога је наређено ФБиХ да обезбједи да се спорна имовина одмах врати апеланту, најкасније до 5. јануара 2004. године. Такође је наређено ФБиХ да обезбједи да висину компензације за повреду члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију правично и брзо утврде домаћи судови, најкасније до 5. маја 2004. године.

9. Ради утврђивања компензације због повреде права на имовину, апелант је покренуо парничне поступке против Општине Читлук пред Општинским судом Мостар и против ФБиХ - ФМО пред Општинским судом у Сарајеву.

10. У парничном поступку пред Општинским судом у Сарајеву (у даљем тексту: Општински суд) апелант је тражио од ФБиХ да му накнади штету због измакле користи зато што није могао да користи Камп "Међугорје". Пресудом Општинског суда, број: Пе-571/03, од 23. априла 2004. године тужена ФБиХ је обавезана да апеланту исплати: 1) на име накнаде штете у виду измакле користи износ од по 72.450,00 КМ мјесечно за период од 11. фебруара 1999. године до 29. фебруара 2004. године, сие са законском затезном каматом почевши од доспијења сваке појединачне мјесечне рате до исплате; 2) на име накнаде штете у виду измакле користи износ од по 72.450,00 КМ мјесечно за период од 1. марта 2004. године до 23. априла 2004. године, сие са законском затезном каматом почевши од доспијења сваке појединачне мјесечне рате до исплате; 3) на име трошкова парничног поступка износ од 654.133,00 КМ са законском затезном каматом почевши од дана пресуђења до исплате. Истом пресудом вишак апелантовог тужбеног захтјева је одбијен.

11. Општински суд је утврдио да се тужена штетала у апелантова имовинска права почевши од 10. децембра 1995. године на даље, управљајући или дајући у закуп његову имовину. Суд сматра да је тиме ускраћен апелантов приступ спорној имовини, те његово нормално пословање и остваривање прихода од регистроване дјелатности. Такво располагање у току оружаног сукоба је, према мишљењу суда, било оправдано, али последице доношења Одлуке Парламента ФБиХ од 23. децембра 1996. године о престанку примјене Одлуке о проглашењу директне ратне опасности на територији ФБиХ престало је оправдано задржавање ове имовине. Суд је досудно висину штете у мјесечним износима од по 72.450,00 КМ почевши од 11. фебруара 1999. године (а не од 1. јануара 1997. године, како је апелант тражио) до пресеђена. Дакле, тужбени захтев је усвојен дјелимично, јер из документације списа произилази да је 11. фебруара 1999. године апелант извршио регистрацију дјелатности у складу са прописима, а до тада да је његов правни предник био уписан у судски регистар, те да је тек последице овог датума апелант могао да остварује регистровану дјелатност. Оваквим одлучивањем Суд је прихватио примједбу тужене да евентуални штетни догађаји за апеланта настају тек од тог датума.

12. Пресудом Кантоналног суда, број: Пж-192/04, од 29. јуна 2005. године, апелантова жалба је одбијена и првостепена пресуда је потврђена у дијелу у ком је одбијен вишак апелантовог тужбеног захтева. Жалба ФБиХ је уважена и првостепена пресуда је у дијелу у ком је апеланту досуђена накнада штете и трошкови поступка преиниачена тако што је апелантов тужбени захтев одбијен. Осим тога, апелант је дужан ФБиХ надокнадити трошкове другостепеног поступка у износу од 41.162,82 КМ.

13. У образложењу наведене пресуде се наводи да је првостепени суд као правни основ тужбеног захтева узео Одлуку Дома, којом је ФБиХ одговорна за штету која је нанесена апеланту због некористишња Кампа "Међугорје" у спорном периоду. Суд је навео, а што није било спорно у поступку, да Општина Читлук, као орган ФБиХ, држи у посједу спорне апелантове непокретности. Имајући у виду чињеницу да је Општински суд Мостар доnio правоснажну Пресуду број: Пе-101/01-И од 18. новембра 2004. године, ком је апеланту досуђена накнада штете у виду измакле користи за исти период против Општине Читлук, као тужене, овај суд је апелантову жалбу одбио као неосновану и потврдио пресуду првостепеног суда у одбијајућем дијелу, те усвојио жалбу тужене и одбио апелантов тужбени захтев. Стога, када би првостепена пресуда остала на снази, апелант би се, према мишљењу Кантоналног суда, неосновано обогатио с обзиром на то да му је по истом правном основу против друге тужене усвојен исти тужбени захтев.

14. Врховни суд је оспореном Пресудом број: Рев-1204/05, од 7. фебруара 2006. године, одбио апелантову ревизију поднесу против другостепене пресуде као неосновану. У образложењу пресуде Суд наводи, између осталог, да је другостепени суд дао правилне разлоге када је одбио апелантов тужбени захтев. Овај суд је подржао одлучивање Кантоналног суда да је правоснажном пресудом Општинског суда Мостар обавезана Општина Читлук да исплати накнаду штете апеланту сходно истом тужбеном захтеву. Суд сматра да је ФБиХ испоштовала наведену одлуку Дома тиме што је обезбиједила да се спроведу поступци поводом апелантове тужбе, што је учињено одлукама Општинског и Кантоналног суда у Мостару. Дакле, с обзиром на то да је правоснажном пресудом већ раније одлучено о истом апелантовом тужбеном захтеву, суд је закључно да наводи ревизије немају никаквог основа.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

15. Апелант истиче да није тачно да је правоснажном Пресудом Кантоналног суда Мостар, број: Пж-5/05, од 2. марта 2005. године, или било којом другом правоснажном пресудом домаћих судова, апеланту досуђена накнада штете од Општине Читлук или било ког другог правног или физичког лица за период од 23. децембра 1996. године до 31. децембра 1999. године. Увидом у разлоге изнесене у наведеној пресуди очигледно је, како наводи апелант, да је Кантонални суд Мостар, мимо Одлуке Дома, одбио апелантов тужбени захтев за накнаду штете за наведени период због тога што је утврдио да је за тај период одговорна управо ФБиХ, а не Општина Читлук. Осим тога, апелант сматра да је обавезујућом Одлуком Дома правоснажно пресеђено да је ФБиХ повриједила апелантово право на мирно уживање имовине, и то од 23. децембра 1996. године. Такође, наводи апелант, није спорна чињеница између њега и ФБиХ да је апелантову имовину Камп "Међугорје" мобилизовао орган ФБиХ (Одјелене одбране - правни предник ФМО) својом одлуком од 10. децембра 1992. године. Стога, апелант сматра да је ФБиХ у периоду од 23. децембра 1996. године до 12. априла 2006. године (када је апеланту враћен у посјед предметни камп) повриједила апелантово право на имовину због чега је апелант био спречен да обавља своју регистровану дјелатност и оствари добит коју би остварио сходно редовном току ствари. Дакле,

апелант се жали да оспореним пресудама није извршена коначна и обавезујућа одлука Дома, којом је наређено домаћим судовима да утврде висину правичне накнаде за повреду права на имовину, због чега апелант трпи штетне економске последице. Апелант се позива на повреду члана 6. став 1. Европске конвенције (право на приступ суду, право на правичан поступак, на дјелотворан правни лијек и право да одлука буде донесена у разумном року).

16. Даље, апелант наводи да су Кантонални суд и Врховни суд при доношењу спорних одлука произвољно примјенили прописе ЗПП. Осим тога, апелант сматра да наведени судови нису ни правично, ни у наређеном року утврдили висину компензације, чиме је повриједило апелантово право на суђење у разумном року. Због тога, апелант предлаже да Уставни суд усвоји апелацију, укине оспорене пресуде Кантоналног и Врховног суда, којим није поштована ни извршена Одлука Дома, те потврди Пресуду Општинског суда у Сарајеву број: Пе-5717/03, од 23. априла 2004. године. Апелант, даље, напомиње да предложене одлуке (у обје апелације) не могу да доведу до повреде права тужених, јер, према члану 206. став 4. ЗОО, обавеза да се накнади штета лежи на свим штетницима заједно и на сваком од њих понаособ у цијели. Уставни суд одлуком о меритуму може, сматра апелант, обје тужене да обавезе да солидарно испуне обавезе. У том случају туженим стоји на располагању дјелотворно правно средство пребијача из члана 415. ЗОО, регресни захтеви из чл. 172. и 208. ЗОО, приговори у извршном поступку, као и друга законом прописана средства којима могу да регулишу међусобна права и обавезе у случају извршења предложених одлука.

б) Одговор на апелацију

17. У свом одговору на апелацију Врховни суд наводи да остаје при наводима датим у својој одлуци и сматра да не стоје разлози о наводном кршењу апелантових права.

18. Кантонални суд у Сарајеву у свом одговору наводи да остаје при разлозима који су дати у образложењу његове Пресуде број: Пж-192/04, од 23. априла 2004. године.

19. Правобранилаштво БиХ у свом одговору предлаже да се апелација одбије као неоснована, јер нису тачни апелантови наводи да су му Пресудом Врховног суда, број: Рев-1204/05, од 7. фебруара 2006. године, повриједила права на правично суђење и право на имовину. Доношењем наведене пресуде није учињена повреда ни материјалноправних, ни процесноправних прописа, а Врховни суд је о свим околностима дао опширно и правно ваљано образложење. Недвосмислено може да се утврди да апелант није био дискриминисан у погледу права на једнаку заштиту пред законом, да је апелант имао право на правично суђење, те да није било повреде права на имовину заштићеног чланом 1. Протокола број 1 у Европску конвенцију.

V - Релевантни прописи

20. У Закону о облигационим односима ("Службени лист СФРЈ", бр. 29/78, 39/85, 45/89 и 57/89, те "Службени лист РБиХ", бр. 2/92, 13/93) релевантне одредбе гласе:

Члан 154. став 1.

(1) Ко другоме проузрокује штету дужан је да је накнади уколико не докаже да је штета настала без његове кривнице.

Члан 155.

Штета је умањена нечије имовине (обична штета) и спречавање њена повећања (измакла корист). (...)

Члан 186.

Обавеза накнаде штете сматра се доспјелом од тренутка настанка штете.

Члан 189.

Оштећени има право на накнаду обичне штете, тако и на накнаду измакле користи.

Висина накнаде штете одређује се према цијенама у вријеме доношења судске одлуке, изузев случаја кад закон наређује шта друго.

При оцјени висине измакле користи узима се у обзир добитак који се могао основано очекивати сходно редовном току ствари или према посебним околностима, а чије остварење је спречено штетником радњом или пропуштањем.

Члан 219.

Кад је неко туђу ствар употребио у своју корист, имаоци може да захтева, независно од права на накнаду штете, или у одсуству ове, да му овај накнади корист коју је имао од употребе.

Члан 277.

Дужник који закасни са испуњењем новчане обавезе дугује поред главнице и затезну камату према стопи утврђеној савезним законом.

21. У Закону о поступку за упис у судски регистар ("Службене новине Федерације БиХ", број 6/95) релевантне одредбе гласе:

Члан 2. став 1.

У судски регистар уписују се правна лица чији је упис одређен федералним законом (...).

Члан 3. ст. 1. и 3.

Судски регистар је јавна књига.

Упис у судски регистар има правно дејство према трећим лицима од дана уписа.

22. У Закону о поступку уписа правних лица у судски регистар ("Службене новине Федерације БиХ", број 4/00) релевантне одредбе гласе:

Члан 27.

Субјекат уписа престаје на дан уписа престанка у судски регистар.

23. У Уредби о критеријумима и нормативима распоређивања грађана и материјалних средстава у Оружане снаге и друге потребе одбране ("Службени лист РБиХ", број 19/92) релевантне одредбе гласе:

Члан 60. став 8.

Корисник средстава дужан је да примљена средства користи с пажњом доброг домаћина, у складу са потребама, намјенама и особинама које та средства имају и да средства врати у исправном стању.

Члан 80. став 1.

Накнада из члана 77. ове уредбе припада од дана предаје до дана враћања средстава.

Члан 82. став 1.

(...) Накнаде се обрачунавају и исплаћују по службеној дужности или на захтјев сопственика средстава.

VI. Допустивост

24. У складу са чланом VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд, такође, има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

25. У складу са чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, исцрпљени сви дјелотворни правни лијекови могући према закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносилац апелације примио одлуку о посљедњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

26. У конкретном случају предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Врховног суда, број: Рев-1204/05, од 7. фебруара 2006. године против које нема других дјелотворних правних лијекова могућих према закону. Оспорену пресуду апелант је примио 6. априла 2006. године, а апелација је поднесена 2. јуна 2006. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 16. став 1. Правила Уставног суда. Коначно, апелација испуњава и услове из члана 16. ст. 2 и 4. Правила Уставног суда, јер није очигледно (prima facie) неоснована, нити постоји неки други формални разлог због ког апелација није допуштена.

27. Имајући у виду одредбе члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 16. ст. 1, 2. и 4. Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допуштивости.

VII- Меритум

28. Апелант оспорава наведене одлуке, сматрајући да му је њима повријеђено право на правично суђење из члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције, те право на имовину из члана II/3.к) Устава Босне и Херцеговине и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију.

Право на правично суђење

29. Члан II/3.е) Устава Босне и Херцеговине гласи:

Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и слободе из става 2. овог члана, што укључује:

(...)

е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком.

Члан 6. став 1. Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основаности било какве кривичне оптужбе против њега свако има право на правично суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом (...).

30. У погледу парничног поступка који је апелант покренуо против ФБиХ, а чији су резултат оспорене одлуке, Уставни суд запажа да је предметни поступак правоснажно окончан Пресудом Кантоналног суда, број: Пж-192/04, од 29. јуна 2005. године. Рјешењем Врховног суда, број: Рев-1204/05, од 7. фебруара 2006. године, одбијена је ревизија поднесена против наведене другостепене пресуде, тако да је апелантов тужбени захтјев, у коначници, одбијен као неоснован. Судови су сматрали да апелант има право на накнаду штете за изгубљену корист на основу Одлуке Дома. Такође су сматрали да је апелант пропустио да једном тужбом потражује штету од солидарних дужника, ФБиХ и Општине Читлук. Будући да је у тренутку доношења другостепене пресуде Кантоналног суда на накнаду исте штете био правоснажно обавезан један од солидарних дужника (Општина Читлук), идентичан апелантов тужбени захтјев против ФБиХ је одбијен.

31. Суштина апелантових навода у погледу права на правично суђење очитује се у томе што је наведеним пресудама погрешно и произвољно примјењено материјално право, те је тако повријеђен члан 6. став 1. Европске конвенције. У вези с овим наводима, Уставни суд, прије свега, подејела да је његова надлежност у апелационим поступцима ограничена "на питања која су садржана у овом уставу" и да Уставни суд није надлежан да врши проверу утврђених чињеница и начина на који су редовни судови протумачили позитивноправне прописе, осим уколико одлуке тих судова крше уставна права. То ће бити случај кад одлука редовног суда не укључује или погрешно примјењује уставно право, кад је примјена позитивноправних прописа била очигледно произвољна, кад је релевантни закон сам по себи неуставан, или када је дошло до повреде основних процесних права као што су право на правичан поступак, право на приступ суду, право на дјелотворан правни лијек, или уколико утврђено чињенично стање указује на повреду Устава Босне и Херцеговине (види, Уставни суд, Одлука број: У 39/01, "Службени гласник Босне и Херцеговине", број 25/02).

32. Уставни суд запажа да је у конкретном поступку Општински суд досудио штету због измакле користи почев од 11. фебруара 1999. године (а не од 1. јануара 1997. године, како је апелант тражио) па до пресуђења. Тужбени захтјев је, дакле, усвојен дјелимично, јер, према мишљењу првостепеног суда, из документације списа произишало да је 11. фебруара 1999. године апелант регистровао дјелатност у складу с прописима, а до тада да је његов правни предикт био уписан у судски регистар, те да је тек послје овог датума апелант могао да почне да обавља регистровану дјелатност. Кантонални суд, одлучујући о жалби тужене ФБиХ, првеначно је првостепену пресуду у дијелу у ком је апеланту досуђена накнада штете и трошкови поступка тако што је апелантов тужбени захтјев одбијен. Разлог за овакву одлуку, према мишљењу Кантоналног суда и Врховног суда, који је одлучивао у ревизионом поступку, јесте чињеница да је Општински суд Мостар додио правоснажну Пресуду број: Пе-101/01-1 од 18. новембра 2004. године, ком је апеланту досуђена накнада штете у виду измакле користи за исти период у поступку против Општине Читлук као тужене. Судови су навели да, када би првостепену пресуду остала на снази, апелант би се неосновано обогатио с њимом на то да му је по истом правном основу против друге тужене усвојен исти тужбени захтјев.

33. Уставни суд, даље, указује да је наведеном Пресудом Општинског суда Мостар, број: Пе-101/01-1 од 18. новембра 2004. године (која је у каснијим поступцима укинута и предмет враћен Општинском суду Мостар на поновни поступак) (види, Уставни суд, необјављена Одлука број: АП1057/07, од 14. октобра 2008. године, т. 14-20) било одлучено да апеланту припада накнада од 1. јануара 2000. године, а не од 11. фебруара 1999. године, како је било утврђено оспореном Пресудом Општинског суда, број: Пе-571/03. Уставни суд указује да закључак Кантоналног и Врховног суда да се ради о истом временском периоду за који је апеланту досуђена накнада није тачан. Апелант је у апелацији истакао да му није досуђена накнада штете од Општине Читлук или било ког другог правног или физичког лица за период од 23. децембра 1996. године до 31. децембра 1999. године. Осим тога, Кантонални суд Мостар у својој Пресуди број: Пж-5/05, од 2. марта 2005. године усвојио је становиште да одговорност за штету нанесену апеланту у периоду од 23. децембра 1996. године до 31. децембра 1999. године сноси ФБиХ, а не Општина Читлук, која је била тужена у

парничном поступку пред Кантоналним судом Мостар (ор. сит., АП 1057/07, тачка 15).

34. Уставни суд, даље, запажа да су судови у предметним поступцима сматрали да апелант нема право да потражује штету за период прије 11. фебруара 1999. године, јер се тек од тог датума регистровао у складу са прописима. У вези с таквим закључком редовних судова, Уставни суд запажа да је Рјешењем Кантоналног суда Мостар, број: У/1 146/99, од 11. фебруара 1999. године, као оснивач и лице овлашћено да заступа апеланта уписан Зоран Бунтић, а да је 17. децембра 1991. године апелант регистрован као угоститељско предузеће у судском регистру. Апелант је могао да изнесе захтјев за потраживање које то правно лице има и из ранијег периода, то јесте од тренутка настанка обавезе, јер од 1991. године егзистира чињеница да је апелант уписан у судски регистар. Упис промена војничког дионачара и лица овлашћеног за заступање 11. фебруара 1999. године не потири идентитет правног лица, јер је апелант, као посебно правно лице, одвојен од идентитета дионачара, а подаци уписани у судски регистар сматрају се истинитим и правно ваљаним све док се не избришу или не упишу даље промене. Пошто правни учинци пословне способности егзистирају од дана уписа у судски регистар, то значи да дионачико друштво може да тужи и да буде тужено од дана уписа с обзиром на то да је оно одвојено и различито од својих чланова. У стичању права и обавеза дионачико друштво наступа у своје име, то јесте самостално и одвојено од чланова Друштва, као што је и имовина друштва самостална и одвојена од имовине чланова. Из наведеног, према мишљењу Уставног суда, произилази да је апелант био активно легитимисан да тражи накнаду и у периоду од 23. децембра 1996. године до 11. фебруара 1999. године. Осим тога, у вези са мобилизацијом и коришћењем Кампа "Међугорје" у периоду од 23. децембра 1996. године до 31. децембра 1999. године, Уставни суд подсјећа да је Одлуком Дома за људска права број: СН/01/6930, од 4. новембра 2003. године утврђено да Камп "Међугорје" представља имовину апеланта "Компас - Међугорје", у оквирима значења члана 1. Протокола број 1 у Европску конвенцију (тачка 99. Одлуке), те да је свака оправдана јавна сврха за надзор Општине Читлук над Кампом "Међугорје" престала да постоји 23. децембра 1996. године, када је Парламент Федерације прогласио престанак стања директне ратне опасности у Федерацији БиХ. Од тог дана није било никакве оправдане јавне сврхе да Општина Читлук даље задржава имовину Кампа "Међугорје" (тачка 106. Одлуке), као и у вези са околности да су одлуке Дома, у смислу члана 1/1. Устава БиХ у вези са чланом 11. став 3. Анекса 6. Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, коначне и обавезујуће за све органе у БиХ, па и судове у БиХ, који су дужни да их примјењују и који нису овлашћени да преиспитују коначне одлуке Дома, па ни са становишта да ли су у складу са процесним или материјалним домаћим прописима.

35. Уставни суд, такође, запажа да је чланом 80. став 1. Уредбе о критеријумима и нормативима распоређивања грађана и материјалних средстава у Оружане снаге и друге потребе одбране ("Службени лист РБиХ", број 19/92) предвиђена накнада за коришћење изузетних материјалних средстава од дана изузимања до дана њиховог враћања. Чланом 63. став 8. и чланом 73. исте уредбе предвиђено је да се изузета (мобилизована) средства враћају по службеној дужности уз издавање потврде о враћању, а чланом 82. став 1. Уредбе да се и накнаде за изузета средства обрачунавају и исплаћују по службеној дужности. Међутим, Уставни суд у овој фази поступка неће се бавити питањима правног основа и висине накнаде, јер ће о томе одлучити редовни судови, имајући у виду изложене околности и материјалне прописе. Уставни суд закључује да су у конкретном случају редовни судови произвољно примјенили материјално право на апелантову штету, чиме је повријеђено апелантово право на правично суђење загарантовано чланом II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1. Европске конвенције.

36. У односу на закључак Кантоналног и Врховног суда да би апелант могао да исплати по истом правном основу од двије различите тужене и тако се неосновано обогати, Уставни суд афирмише становиште да се апелант нема право регресовати према два основа. Међутим, Уставни суд, такође, истиче да ову чињеницу судови морају да утврде током парничног и извршног поступка. У конкретном случају правоснажна Пресуда Кантоналног суда у Мостару број: Пж-5/05, од 2. марта 2005. године, на коју се позива Кантонални суд, није више на правној снази (ор. сит., АП 1057/07, тачка 17). Осим тога, редовни судови ће водити рачуна о прописима којима је регулисано правно сљединство међу субјектима који су располагали имовином за потребе одбране БиХ и, у вези с тим, о питању одговорности за накнаду штете.

Остали наводи

37. Уставни суд сматра да, с обзиром на закључке у вези са чланом II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и чланом 6. став 1.

Европске конвенције, није потребно посебно разматрати остале апелантове наводе.

VIII - Закључак

38. Уставни суд закључује да постоји повреда права на правично суђење из члана II/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. став 1. Европске конвенције зато што су редовни судови произвољно примјенили право када нису разматрали захтјев за накнаду штете правног лица које је већ било регистровано као правни субјекат, независно од датума уписа његовог војничког сопственика, те зато што нису имали у виду прописе којима је регулисана накнада за коришћење мобилизоване имовине за потребе Оружаних снага и одбране БиХ.

39. На основу члана 61. ст. 1. и 2. и члана 64. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучно као у диспозитиву ове одлуке.

40. Сходно члану VI/4. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Сеада Палаварић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине у Вијећу од пет судија, у предмету броју АП 3303/06, рјешавајући апелацију Радивоја Салатића, на основу члана VI/3.б) Устава Босне и Херцеговине, члана 59. став 2. алинеја 2. и члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда Босне и Херцеговине ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 60/05 и 64/08), у саставу:

- Сеада Палаварић, предсједница,
- Миодраг Симоновић, потпредсједник,
- Валерија Галић, потпредсједница,
- Мато Тодић, судија и
- Крстан Симић, судија

на сједници одржаној 18. децембра 2008. године, донио је

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ И МЕРИТУМУ

Одбија се као неоснована апелација Радивоја Салатића поднесена против Пресуде Окружног суда Требиње, број: 015-0-Кж-06-000 030, од 24. августа 2006. године, и Пресуде Основног суда Требиње, број: К-196/02, од 5. априла 2006. године.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и "Службеном гласнику Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Радивоје Салатић (у даљем тексту: апелант) из Билеће, кој заступа Момо Турашанин, адвокат из Требиња, поднио је 11. децембра 2006. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) апелацију против Пресуде Окружног суда у Требињу (у даљем тексту: Окружни суд), број: 015-0-Кж-06-000 030, од 24. августа 2006. године, и Пресуде Основног суда у Требињу (у даљем тексту: Основни суд), број: К-196/02, од 5. априла 2006. године. Апелант је, такође, поднио и захтјев да се донесе привремена мјера којом би Уставни суд одложно извршене затворске казне док се не оконча поступак о предметној апелацији пред Уставним судом.

II - Поступак пред Уставним судом

2. Уставни суд је донио Одлуку број: АП 3303/06, од 16. јануара 2007. године, којом је одбио захтјев да донесе привремену мјеру.

3. На основу члана 22. ст. 1. и 2. Правила Уставног суда, од Окружног суда, Основног суда и учесника у поступку, Окружног тужилаштва у Требињу (у даљем тексту: Тужилаштво), затражено је 25. јануара 2007. године да доставе одговор на апелацију.

4. Окружни суд и Основни суд доставили су одговоре на апелацију 12. фебруара 2007. године, а Тужилаштво 14. фебруара 2007. године.

5. На основу члана 26. став 2. Правила Уставног суда, одговори на апелацију су достављени апеланту 9. септембра 2008. године.

III - Чињенично стање

6. Чињенице предмета које произилазе из апелантових навода и докумената који су предочени Уставном суду могу да се сумирају на сљедећи начин.

7. Основни суд је Пресудом број: К-196/02, од 5. априла 2006. године, која је потврђена Пресудом Окружног суда, број: 015-0-Кж-06-000 030, од 24. августа 2006. године, Саву Бабића и апеланта прогласио кривим што су на начин и у вријеме поближе описано у изречи оспорене пресуде, као одговорна лица, у намери да себи или другом прибаве имовинску корист, искористили своје службене положаје или овлашћења. Прибавили су имовинску корист која прелази износ од 50.000 КМ, чиме су почили кривично дело злоупотребе положаја или овлашћења из члана 337. став 4. у вези са ставом 3. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС). Саво Бабић је осуђен на казну затвора у трајању од шест мјесeci, а апелант на казну затвора у трајању од осам мјесeci. На основу члана 98. став 1. Закона о кривичном поступку (у даљем тексту: ЗКП) апелант је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 390,00 КМ, све у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде. Одбијена је оптужба да је апелант почино кривично дело фалсификовања или уништења службене исправе из члана 366. став 1. КЗ РС.

8. У образложењу пресуде Основни суд истиче да је на основу доказа који су спроведени као неспорно утврђено да је у вријеме извршења кривичног дјела правоокривљени Саво Бабић био директор ОДП "Ауторад" Требине, а апелант је обављао функцију вршиоца дужности помоћника генералног директора СОД "Јахорина" Филијала Требине, дакле имали су својство одговорних лица у предузећу. Даље, Суд изводи да је неспорно утврдио да је Уговором о пословно-техничкој сарадњи број: 78/98 омогућено ексклузивно право осигурања СОД "Јахорина" у пословним просторијама ОДП "Ауторад" Требине за период од 1998. године до 2000. године, с тим да у тим просторијама осигурање не могу да нуде друге осигуравајуће куће, а тај уговор је прописан принудним прописима, јавном поретку и добрим обичајима јер, дајући ексклузивност једној осигуравајућој кући, онемогућава је конкуренцију у пословању. Позивањем на уговор о пословно-техничкој сарадњи и о уговореном ексклузивном праву осигурања није могуће да се утврди правни основ за изгубљени приход, тј. на име закључених полиса осигурања код других осигуравајућих друштава за период од 1. јуна 1998. године до 31. августа 2000. године. То је основ који је несумњиво узет приликом сачињавања Рачуна СОД "Јахорина" Филијала Требине, број: 0006-0174-0, од 27. септембра 2000. године. Неспорно је, истиче Суд, да је сачињени рачун неистинит и без правних основа, што је било познато и правоокривљеном и апеланту. Апелант је, потписујући и овјеравајући печатом предузећа наведени рачун, то учинио свјесно и добровољно у намери да за СОД "Јахорина" Филијала Требине оствари противправну имовинску корист. Његова одбрана да је само извршавао наређења генералног директора је неприхватљива, јер је као одговорном лицу у Филијали његова дужност била да се стара о законитом раду у њему и да споси одговорност за своје поступке.

9. Суд је даље указао да је неспорно утврђено да ни СОД "Јахорина" Филијала Требине, као ни у ОДП "Ауторад" Требине, наведени издати рачун нису књижили ико је постојала обавеза и једних и других да га књиже, а то СОД "Јахорина" као приход, а ОДП "Ауторад" као расход. Апелант је, наставља даље суд, као директор СОД "Јахорина" Филијала Требине на основу поменутог рачуна поднио предлог за извршење, а правоокривљени Саво Бабић предложено извршење није ни тада оспорио, иако је за то имао законску могућност. Након правоснажности рјешења о дозволи извршења рјешење је достављено Развојној банци ради плаћања поменутог рачуна. Након тога апелант и Саво Бабић закључили су Уговор о заснивању заложног права-хипотеке на некретностима ОДП "Ауторад" Требине као дужника, а ради обезбјеђења новчаног потраживања у износу од 842.361,95 КМ. Наведени уговор без писменог овлашћења овјерили су код Основног суда правоокривљени Бабић, као директор предузећа, иако према важећем статуту предузећа није имао законско овлашћење да потпише уговор, јер је он прелазно 40.000 КМ за што му је била потребна сагласност Управног одбора предузећа. Апелант такође није имао законско овлашћење да закључи наведени уговор, јер Филијала нема својство правног лица, те је за закључење уговора морао да има писмено одобрење од генералног директора СОД "Јахорине". Закључењем оваког уговора, а ради обезбјеђења потраживања у износу од 842.361,95 КМ, обојица окривљених су прекорачили границе свога овлашћења, а све са намером да прибаве имовинску корист СОД "Јахорини" која прелази износ од 50.000 КМ. Закључени уговор о заснивању заложног права искористили су тако што су на основу њега затражили да се поступак извршења, блокадом рачуна ОДП "Ауторад" Требине обустави, што је суд и урадио, па све то указује да су поступци и правоокривљеног и апеланта били усмјерени на обезбјеђевање противправне имовинске користи повјерицу СОД "Јахорина", која је преко свог Фонда "Јахорина-Консеко" извршила откуп ауточера и било је извјесно да ће погати један од сувласника предузећа ОДП "Ауторад" Требине, чија је приватизација успјешна. Уписом хипотеке у

земљишним књигама хипотекарни повјерилац је стекао право да на начин који је предвиђен законом, уколико дужник не изврши своју обавезу, тражи измирење своје тражбине продајом некретности из вриједности оптерећене хипотеком.

10. Основни суд закључује да су окривљени на описан начин извршили кривично дело злоупотребе службеног положаја или овлашћења, а прибављена имовинска корист за СОД "Јахорина" прелази износ од 50.000 КМ, чиме су се у радњама обојице окривљених стекла сва битна обилежја кривичног дјела из члана 337. став 4. у вези са ставом 3. КЗ РС. Суд такође истиче да није прихвативо апелантову одбрану јер је она нелогична и усмјерена ка избјегавању кривичне одговорности, а сви докази који су спроведени указују да је апелант знао шта потписује, те какве посљедице произилазе из тога, али је за себе намерно оправдање да није правник те да ради по наређењу генералног директора. Суд је неспорно утврдио да су оба окривљена поступила са умисаљем, тј. били су свјесни свог дјела и хтели су да га изврше са циљем да прибаве противправну имовинску корист за СОД "Јахорина" која је, у току приватизације која је успјешна преко "Консеко" фонда, постала један од сувласника предузећа "Ауторад" Требине. Приликом одлучивања о врсти и висини казне Суд је као олакшавајућу околност цијенио то што апелант раније није осуђиван, што је породичан човек, што је делатнички признао да је извршио кривично дјело, па цијенећи степен његове кривичне одговорности и друштвену опасност почињеног дјела, сматрао да су испуњени услови за примјену члана 39. став 2. КЗ РС, тј. да поменуто олакшавајуће околности могу да се сматрају посебним и да ублаженом казном може да се постигне сарха кажњавања, те је умјесто прописане казне затвора од двије до 10 година изрекао казну затвора од осам мјесeci.

11. У образложењу пресуде Окружни суд наводи да је првостепени суд доказе који су изведени разматрао са потребном пажњом, појединачно и у међусобној вези, те у експло целокупне процесне грађе, да је о прихватљивости доказа дао јасне и одређене разлоге, правилним методолошким приступом извео закључак и дао аргументоване разлоге о кривичној оптужби Славе Бабића и апеланта, који су увјерљиви и међусобно нису супротстављени. Окружни суд сматра да се неосновани апелантови жалбени приговори којим указује да је између осуђујућег и одбијајућег дијела изреке пресуде успостављено неопходно противрјечење и да је тиме учињена битна повреда поступка. Неспорно је, наводи даље суд, да је тужилац на главном претресу одустао од кривичног гоњења за дјело фалсификовања или уништавања службене исправе из члана 366. КЗ РС, по принципу консумпције, јер је оно садржано у кривичном делу злоупотребе положаја или овлашћења из члана 337. став 3. у вези са ставом 4. КЗ РС, због чега је у односу на то дјело оптужба одбијена. Принципи стипај по основу консумпције постоји када је једно кривично дјело обухваћено другим дјелом, при чему теже дјело увјек консумира лакше, те стога одустајање тужилаца од гоњења због кривичног дјела фалсификовања или уништавања службене исправе нема утицаја на оцјену вјеродостојности поменутог рачуна. Суд наводи да оспоравана пресуда именује доказе који су изведени, укључујући и одбрану оптужених, у битном износу садржај тих доказа и оцјену их са гледишта садржаја и гледишта њихове вјеродостојности. Суд је извршио свеобухватну оцјену свих доказа који су спроведени и са пуном пажњом утврдио валидност сваког појединачног доказа.

12. Окружни суд даље сматра да предметне жалбе основано указују да је првостепени суд у образложењу пресуде нишао да су оптужени "прекорачили границе својих овлашћења" тако што су сачинили Уговор о заснивању хипотеке на некретностима ОДП "Ауторада", док у изречи пресуде наводи да су искористили радње извршили "искористишањем службених положаја". Радња предметног кривичног дјела, наставља суд, алтернативно је одређена и може да се састоји у искористишању свог положаја или овлашћења, прекоричењу граница свога овлашћења или неизвршавању службене дужности. У случају алтернативног одређивања радње извршења, за постојање кривичног дјела доволно је да је извршена једна од више алтернативно предвиђених радњи извршења, али у случају да је дјело извршено са двије или више алтернативно одређене радње постојаће једно кривично дјело, а не стипај дјела. Радње извршења које су оптужени предузели су формално у границама њихових овлашћења, али суштина је у чињеници да су оне у материјалном смислу противправне јер су супротне интересима и задацима службе и предузете су са циљем да се прибави какав корист за себе или другог. Наводима жалбе, наставља Суд, основано се указује да је првостепени суд у образложењу пресуде извео погрешан закључак да су оптужени прекорачили границе овлашћења. Међутим, сходно мишљењу Окружног суда, делатност оптужених исказана кроз радње описане у изречи оспораване пресуде финализиране закључивањем уговора о хипотеци, несумњиво су настале искористишањем њихових положаја и овлашћења. Дакле, радња која је извршена потписивањем и овјеравањем Уговора о заложном праву - хипотеци у узјамној је вези са претходним радњама оптужених и настала је

искоришћавањем њиховог службеног положаја и овлашћења, што је првостепени суд правилно закључио приликом правног вредновања предметног дјела. Стога, околност да је у обрачунању оспораване пресуде првостепени суд погрешно закључио да је уговор о заложном праву склопљен у прекорачењу границе овлашћења не може да има правно релевантан значај у погледу крајњег закључка о одговорности оптужених, нити овом пропусту суда може да се да карактер битне поворе одредби кривичног поступка. Даље, супротно наводима жалбе, инкриминисани рачуни је, и поред чињенице да није плаћен и да није књижен, произвео правно дејство тако што је послужило као основ за доношење рјешења о извршењу, а затим и заснивања заложног права на некретностима ОПД "Ауторад".

13. На крају Суд указује да се под појмом "имовинска корист" у смислу одредбе члана 337. став 3. КЗ РС подразумева било каква корист којом се ствара повољнији положај за одређена лица у било којој сфери друштвеног живота. У том смислу, нема сумње да је уписом кинотеке у земљишне књиге СОД "Јахорина" као повјерилац доведена у повољнији положај, који се огледа у њеном праву да тражи намирење своје тражбине из вредности која је оптерећена хипотеком, што правилно закључује првостепени суд. Неспорно је да је на основу рјешења Основног суда о дозволи укњиже извршена укњижба хипотеке на некретности дужника ОПД "Ауторад" Требиње, ради обезбјеђивања новчаног потраживања повјериоца СОД "Јахорина" у износу до 842.361,95 КМ, чиме је хипотекарни повјерилац стекао пуни обим заложних права на дужниковој некретности. На крају, Суд истиче да је правилан закључак да накнадно брисање укњижене хипотеке нема утицаја на одговорност оптужених јер је брисање успјешно након откривања кривичног дјела, дакле ради се о свршеном кривичном дјелу, а не о покушају тог дјела.

IV. Апелација

а) Наводи из апелације

14. Апелант сматра да му је пресудама редовних судова повријеђено право на правично суђење из члана III/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција).

15. Апелант се жали на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, погрешно и произвољно примјену материјалног права. Наводи да радње које му се стављају на терет нису биле довољне за поуздан закључак да је починио кривично дјело које му се ставља на терет, с обзиром да је морало да буде почињено у намјери да се прибави противправна имовинска корист, која чини битно обилежје овог кривичног дјела. Сматра да судови нису једнако цијенили доказе који иду на штету, као и доказе који иду у његову корист, него су произвољно на његову штету цијенили чињенице које суштински не представљају никакав доказ у том правцу. Чињенице на којима су судови извели закључак да је починио кривично дјело не могу да представљају доказ намјере да се прибави противправна имовинска корист. Апелант истиче да принцип презумпције невиности значи да је терет доказивања на тужилаштву и да треба да се примјени принцип *in dubio pro reo*, дакле да и најмања сумња у вези са одређеним доказом мора да иде у прилог оптуженог. Истиче да су судови прекршили наведене принципе и произвољно утврдили његову одговорност и на његову штету произвољно примјенили материјално право. Сматра да је, супротно налажењу судова, поступио само по овлашћењу генералног директора, што јасно указује да није имао никакву аутономну, службену одговорност или неку сличну функцију, која би могла да му се приписује као једно од неопходних својстава које предвиђа члан 337. став 4. КЗ РС, па сматра да није ништа прекорачио нити је остварио било каква вид злоупотребе.

16. Апелант даље истиче да се у изрци првостепене пресуде наводи да су он и Славоко Бабић "искористили" службене положаје, а на страни 12. да су "прекорачили" границе овлашћења, док другостепени суд наводи да није било прекорачења граница овлашћења, него да су искоришћавањем службених положаја прибавили имовинску корист СОД "Јахорина", јер се под тим подразумева било каква корист којом се ствара повољнији положај за одређено лице у било којој сфери друштвеног живота. Из саме првостепене пресуде очигледно се види да таква корист није остварена, те апелант сматра да је на тај начин у односу према њему и повријеђен кривични закон. На основу свега наведеног, као и обавезе суда да истинито и потпуно утврди чињенице које су важне за доношење законите одлуке, као и на основу обавезе да суд савјесно опише сваки доказ појединачно и да на основу такве оцјене изведе закључак да ли је нека чињеница доказана, апелант сматра да му је повријеђено право на правично суђење.

б) Одговор на апелацију

17. Окружни суд у одговору на апелацију истиче да су неосновани апелантови наводи и да у конкретном случају није

дошло до повреде уставног права на које се апелант позива у својој апелацији.

18. Основни суд у одговору на апелацију наводи да је апелант за вријеме поступка имао браниоца, те сматра да не постоји кршење наведених апелантових права.

19. Тужилаштво је у одговору на апелацију истакло да је поступак против апеланта спроведен у складу са важећим процесним и материјалним правом и да у поступку нису повријеђена апелантова права гарантована Уставом и Европском конвенцијом, те предлаже да се апелација одбије као неоснована.

V - Релевантни прописи

20. Кривични закон Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 22/00) у релевантној дијелу гласи:

"Члан 126.

(...) (5) Под појмом одговорног лица сматра се лице у предузећу и у другом правном лицу којем је с обзиром на његову функцију или на основу посебног овлашћења повјерен одређени круг послова који се односе на извршавање закона или прописа донесених на основу закона или општег акта предузећа или другог правног лица у управљању и руковању имовином или се односи на руковођење производном или неким другим привредним процесом или на надзор над њима. (...)

Члан 337.

(1) Службено лице или одговорно лице које у намјери да себи или другом прибави какву неимовинску корист или да другом нанесе какву штету, искористи свој положај или овлашћење, прекорачи границе свог овлашћења или не изврши службену дужност казниће се затвором од три мјесца до три године.

(...)

(3) Службено лице или одговорно лице које у намјери да себи или другом прибави какву имовинску корист, искористи свој положај или овлашћење, прекорачи границе свог овлашћења или не изврши службену дужност казниће се затвором од шест мјесеци до пет година.

(4) Ако је дјелом из става 3. овог члана прибављена имовинска корист у износу који прелазни 10.000 КМ, укидаће се казница затвором од једне до осам година, а ако тај износ прелазни 30.000 КМ казниће се затвором од двије до десет година."

21. Закон о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 50/03, 111/04 и 115/04) у релевантној дијелу гласи:

"Члан 15.

Право суда, тужилаца и других органа који учествују у кривичном поступку да оцењују да ли постоје или не постоје чињенице није везано ни ограничено посебним формалним локалним правилима.

Члан 287. став 2.

Суд је дужан да савјесно опише сваки доказ појединачно и у вези с осталим доказима и да на основу такве оцјене изведе закључак да ли је нека чињеница доказана."

VI. Допустивост

22. У складу са чланом VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, Уставни суд такође има апелациону надлежност у питањима која су садржана у овом уставу када она постану предмет спора због пресуде било ког суда у Босни и Херцеговини.

23. У складу са чланом 16. став 1. Правила Уставног суда, Уставни суд може да разматра апелацију само ако су против пресуде, односно одлуке која се њоме оспорава, испуњени сви дјелотворни правни лијекови могући сходно закону и ако се поднесе у року од 60 дана од дана када је подносила апелације примио одлуку о последњем дјелотворном правном лијеку који је користио.

24. У конкретном случају, предмет оспоравања апелацијом је Пресуда Окружног суда, број: 015-0-Кж-06-000 030, од 24. августа 2006. године, против које нема других ефективних правних лијекова могућих по законима. Даље, оспорену пресуду апелант је примио 14. октобра 2006. године, а апелацију је поднио 11. децембра 2006. године, тј. у року од 60 дана, како је прописано чланом 16. став 1. Правила Уставног суда. На крају, апелација испуњава и услове из члана 16. ст. 2. и 4. Правила Уставног суда, јер није очигледно (*prima facie*) неоснована, нити постоји који други формални разлог због ког апелација није допустива.

25. Имајући у виду одредбе члана VI/3.6) Устава Босне и Херцеговине, члана 16. ст. 1, 2. и 4. Правила Уставног суда, Уставни суд је утврдио да предметна апелација испуњава услове у погледу допустивости.

VII - Меритум

26. Апелант оспорава наведене пресуде тврдећи да му је тим пресудама повријеђено право из члана II(3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. Европске конвенције.

Право на правично суђење

27. Члан II(3.е) Устава Босне и Херцеговине у релевантном дијелу гласи:

"Сва лица на територији Босне и Херцеговине уживају људска права и основне слободе из става 2. овог члана, а она обухватају:

(...)

е) Право на правично саслушање у грађанским и кривичним стварима и друга права у вези са кривичним поступком."

28. Члан 6. ст. 1. и 2. Европске конвенције у релевантном дијелу гласи:

"1. Приликом утврђивања грађанских права и обавеза или основности било какве кривичне оптужбе против њега, свако има право на правично суђење и јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним, законом установљеним судом. (...)

2. Свако ко је оптужен за кривично дјело сматра се невиним док се његова кривица по закону не докаже. (...)"

29. У конкретном случају, ради се о кривичном поступку у ком је апелант проглашен кривим за кривично дјело прописано законом, те је осуђен на казну затвора. Дакле, исход предметног поступка био је од одлучујућег значаја за утврђивање основности било какве кривичне оптужбе против апеланта, па је члан 6. Европске конвенције примјенљив. Стога, Уставни суд треба да испита да ли је оспореним пресудама повријеђено апелантово право на правично суђење које је заштићено чланом 6. Европске конвенције.

30. Уставни суд, прије свега, подсјећа да је у својим ранијим одлукама, ослањајући се на јуриспруденцију Европског суда за људска права, констатовао да се члан 6. Европске конвенције примјењује и у правој и у жалбеном кривичном поступку. Ипак, начин примјене члана 6. Европске конвенције зависи од посебних околности на које указује предметни поступак. Питање да ли је оптужени имао правичан поступак мора да се ријеши на основу целокупног поступка (види Европски суд за људска права, *Monnel and Morris*, одлука од 2. марта 1987, серија А, број: 115, стр. 21, став 54, и стр. 52, став 56, Уставни суд, Одлука број: У 28, од 22. јуна 2001, Билтен за 2001, стр. 467).

31. Уставни суд запажа да је апелантов основни приговор, у суштини, да су судови погрешно утврдили чињенично стање и да је погрешно примјењено материјално право. Такође, апелант сматра да судови нису са једнаком пажњом процијенили доказе који му иду на штету као и оне који му иду у корист, те да су судови прекршили принцип *in dubio pro reo* као и принцип преумпције невиности. Међутим, сходно пракси Европског суда за људска права (у даљем тексту: Европски суд) и Уставног суда, није задатак ових судова да провјерују закључке редовних судова у погледу чињеничног стања и примјене материјалног права (види Европски суд, *Проина* против Русије, одлука о допушћивости од 30. јуна 2005. године, апликација број: 65167/01). Уставни суд није надлежан да супституише редовне судове у процјени чињеница и доказа, већ је генерално задатак редовних судова да оцијене чињенице и доказе које су извели (види Европски суд, *Thomas* против Уједињеног Краљевства, пресуда од 10. маја 2005. године, апликација број: 19354/02). Задатак Уставног суда је да испита да ли је поступак у целини био правичан на начин на који то захтијева члан 6. Европске конвенције, те да ли одлуке редовних судова крше уставна права (види Уставни суд, Одлука број: АП 20/05, од 18. маја 2005. године). Ово ће бити случај ако је редовни суд погрешно протумачио, примјењено или је занемарио неко уставно право, ако је примјена закона била произвољна или дискриминаторска, уколико је дошло до поврде процесних права (правично суђење, приступ суду, дјелотворни правни лијекови и у другим случајевима), или уколико утврђено чињенично стање указује на повреду Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука број: У 39/01, од 5. априла 2002. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 25/02; Одлука број: У 29/02, од 27. јуна 2003. године, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 31/03). Такође, Уставни суд наглашава да је ван његове надлежности да процјењује квалитет закључака редовних судова у погледу оцијене доказа, уколико се ова оцијена не доима очигледно произвољном (види Уставни суд, Одлука број: АП 661/04, од 22. априла 2005. године).

32. У конкретном случају апелант сматра да чињенице на којима су судови извели закључак да је он починио кривично дјело не могу да представљају доказ да је намјеравао да прибави противправну имовинску корист, односно да су судови произвољно оцијенили доказе и утврдили његову одговорност.

Апелант такође изводи да му се на терет ставља да је потписао рачун неистините садржине, али и да је он то учинио по овлашћењу генералног директора у оквиру радне дужности, па сматра да није ништа прекорачио нити је остварио било каква вид злоупотребе. Уставни суд указује да су ови наводи већ били предмет оцијене Окружног суда, а апелант у апелацији не изди никакве друге доказе ни чињенице које би указале да је материјално право погрешно примјењено. Напротив, Окружни суд је, као и првостепени суд, пажљиво размислио ово питање и несумњиво утврдио да је апелант као одговорно лице потписао рачун неистините садржине на име дуга ОДП "Ауторад". Требиње за период 1998, 1999. и 2000. године у укупном износу од 842.361,95 КМ, а који је послужио као вјеродостојна исправа за подношење предлога за извршење те потписивање и одобравање уговора о заложном праву - хипотеци на некретностима дужника, на који начин је прибављена имовинска корист за СОД "Јахорина" у износу од 842.361,55 КМ, за шта је суд дао прецизно образложење засновано на изведеним доказима. Уставни суд не може да прихвати апелантове наводе да у конкретном случају постоји кршење права на правично суђење због тога што је спорни рачун потписао по овлашћењу генералног директора и у оквиру радне дужности. Уставни суд примјењује да је у току поступка утврђено да је апелант имао својство одговорног лица у предузећу у вријеме када је извршено кривично дјело, а како је то прописано чланом 126, став 5. КЗ РС и да је апелант знао шта потписује и какве последице произилазе из тога, те Уставни суд сматра да су неосновани апелантови наводи о произвољној примјени права на његову штету.

33. У вези са апелантовим приговором који се односи на оцијену доказа, Уставни суд напомиње да се неће мишљати ни у то којим доказима страна у поступку редовни судови покљају повјерење на основу слободне судијске процјене. То је искључиво улога редовних судова, чак и када су изјаве свједока на јавној расправи и под заклетвом супротне једна другој (види Уставни суд, Одлука број: АП 612/04, од 30. новембра 2004. године и Европски суд за људска права, *Doorsen* против Холандије, пресуда од 6. марта 1996. године, објављена у Извјештајима број 1996-II, став 78). У вези са питањем како су редовни судови оцијенили доказе и којим су доказима вјеровали, Уставни суд запажа да су сви докази на којима се заснивају оспорене одлуке изведени на јавној расправи, а апелант је имао прилику да испита све доказе оптужбе и да их оспори лично и уз помоћ браниоца. Из оспорених одлука је видљиво да је првостепени суд саслушао свједоке и спровео вјештачење вјештака економске струке, па је доказе који су спроведени оцијенио и анализирао појединачно и у вези са другим доказима. Сем тога, Уставни суд примјењује да је одбрана имала могућност да унакрсно испита свједоке, као и вјештака, и да евентуално доведе у питање и њихов кредибилитет и стручност, супротстављајући том налазу и мишљењу своје аргументе.

34. Уставни суд указује да је редовни суд дужан да савјесно оцијени све доказе појединачно и у вези са осталим доказима, па да онда на основу такве, брижљиве оцијене, изведе закључак да ли је нека чињеница доказана (члан 287. став 2. ЗКП РС). При томе, сходно члану 15. ЗКП РС, суд и други органи нису везани ни ограничени посебним формалним доказним правилима, већ по принципу слободне процјене доказа оцијенују да ли постоје или не постоје неке чињенице. Ова слободна процјена доказа захтијева образложење како сваког доказа појединачно, тако и свих доказа заједно, те довођење свих доказа који су спроведени у утајаму логичну везу. Принципи слободне оцијене доказа не представљају апсолутну слободу. Та слобода је ограничена општим правилима и законитостима људског мишљења и искуства. Због тога је обавеза редовног суда да се у образложењу пресуде опише процес појединачне оцијене доказа, довођења сваког омијененог доказа у везу са другим доказима и извођења закључка о доказаности одређене чињенице (види *mutatis mutandis* већ цитирану Одлуку Уставног суда, број: АП 661/04).

35. Уставни суд сматра да у конкретном случају таква анализа доказа који су изведени није изостала, већ да је првостепени суд у својој пресуди у потпуности описао процес појединачне оцијене доказа, њихово довођење у међусобну везу и извођење закључка о доказаности да је апелант починио кривично дјело које му се ставља на терет. Конкретно, суд је, анализирајући све доказе који су спроведени, логично и увијерљиво образложио због чега је одређене доказе прихватио а друге не и на основу утврђеног чињеничног стања и доказа утврдио да је апелант починио кривично дјело злоупотребе службеног положаја или овлашћења, а што је потврдио Окружни суд. Редовни суд је омогућио одбрану, једнако као и оптужбу, да изведе све доказе, а затим је те доказе оцијенио по принципу слободне оцијене доказа, а Уставни суд не налази у таквој оцијени елементе произвољности.

36. Уставни суд такође сматра да редовни судови нису прекршили принцип *in dubio pro reo*, који је битан елемент права на правично суђење из члана 6. Европске конвенције (види Европски суд за људска права, *Barbera, Messeque и Jabardo* про-

тни Шпаније, пресуда од 6. децембра 1988. године, серија А, број: 146, став 77). Наиме, судови су за своје закључке о апелантовој кривци дали увјерљива и логична образложења, која не указују на било какву произвољност у одлучивању. Стога, Уставни суд сматра да су редовни судови у својим одлукама дали таква образложења која ни на који начин не доводе у сумњу њихове закључке о апелантовој кривци, нити су на било какав начин произвољни.

37. Апелант је такође навео да је дошло до повреде принципа пресумпције невиности, као елемента права на правично суђење, које је заштићено чланом 6. став 2. Европске конвенције. Уставни суд указује да се ови апелантови наводи тичу специјалног аспекта општег концепта "правичног суђења" у кривичним предметима. Стога се не спроводи даље испитивање у вези са могућим кршењем ове одредбе кад је кршење члана 6. став 1. Европске конвенције већ утврђено (види Европски суд за људска права, *Deweert* против Белгије, пресуда од 27. фебруара 1980. године, серија А, број: 35, став 56). Међутим, будући да Уставни суд није утврдио кршење члана 6. став 1. Европске конвенције, испитаће наводно кршење члана 6. став 2. Европске конвенције.

38. Најважнији аспект пресумпције невиности тиче се основа пресуде, што је тјесно повезано са захтјевом да суд буде непристрасан. У кривичном поступку суд мора да претпостави невиност оптуженог без икаквих предујерења и може да га осуди само на основу доказа који су изнесени током суђења. Такође, принцип пресумпције невиности значи и да је терет доказивања искључиво на тужилаштву, те да треба да се примјени принцип *in dubio pro reo*, дакле да и најмања сумња у вези са доказом мора да иде у прилог оптуженог (види Европски суд за људска права, раније цитирана пресуда *Barbera, Messeque и Jabardo* против Шпаније, став 77.). Уставни суд такође подјељна да је Европски суд за људска права дефинисао да је принцип пресумпције невиности прекршен и ако оптуженом није претходно била доказана кривина у складу са законом и, што је битно, ако му није пружена прилика да користи своје право на одбрану, а судска одлука која се њега тиче одражава став да је он крив (види Европски суд за људска права, *Minelli* против Швајцарске, пресуда од 25. марта 1983. године, серија А, број: 62, став 37).

39. У конкретном случају, Уставни суд запажа да апелант не доводи у питање законитост доказа који су спроведени, него начин на који су их оцјенили судови и, на основу тога, примјену позитивних прописа, што је Уставни суд већ расправљивао у овој одлуци. Сем тога, апелант ничим не доводи у питање непристрасност судова у кривичном поступку који је вођен или могућност коришћења права на одбрану, као ни примјену неког другог елемента пресумпције невиности, а оспоравање пресуде

нису контрадикторне на начин који би довео у питање примјену овог принципа. Како нема ни других елемената који би указивали да су у било којој фази поступка апеланти третирани на начин који би водио кршењу принципа пресумпције невиности, Уставни суд закључује да није дошло до кршења члана 6. став 2. Европске конвенције.

40. Напољуетку, из документације списа слиједи да је апелант имао могућност да изнесе своју одбрану лично и уз помоћ адвоката, да позива и саслушава свједоке и да износи коментаре на предочене материјалне доказе који су употријебљени у поступку. На утврђено чињенично стање судови су примјенили релевантне прописе, а Уставни суд запажа да су и првостепени и другостепени суд дали детаљне, јасне и прецизне разлоге својих ставова у образложењима оспорених пресуда, те да је првостепени суд за сваки доказ који је прихватио, као и онај који није прихватио, дао логично и увјерљиво образложење, које ни у једном дијелу не изгледа произвољно или неприхватљиво само по себи, нити има елемената који би указали да је првостепени суд злоупотребио доказни поступац на апелантово штету. Сем тога, у апелацији се не нуде никакви други докази и аргументи, различити од оних које је апеланти већ истицао у жалби на првостепену одлуку, на које је у потпуности одговорио Окружни суд.

41. На основу свега изложеног, Уставни суд закључује да у конкретном предмету није дошло до повреде члана III/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. ст. 1. и 2. Европске конвенције.

VIII - Закључак

42. Уставни суд закључује да нема повреде права на правично суђење и кршење принципа пресумпције невиности из члана III/3.е) Устава Босне и Херцеговине и члана 6. ст. 1. и 2. Европске конвенције када се наводи апеланата односе искључиво на питање судске оцјене доказа у кривичном поступку и примјену позитивноправних прописа на утврђено чињенично стање, уколико нема других, одлучујућих елемената који би указивали да је поступак био неправичан и да је током било које фазе кривичног поступка апелант третиран на начин који би представљао кршење принципа пресумпције невиности.

43. На основу члана 61. ст. 1. и 3. Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

44. Сходно члану VI/4. Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједница
Уставног суда БиХ,
Сеада Палаврин, с.р.

САДРЖАЈ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

948 Одлука о одобрењу коришћења средстава са рачуна посебних намјена, бр. 04/1-012-2-1039/09 ...1

949 Одлука о коришћењу средстава са рачуна посебних намјена, бр. 04/1-012-2-1038/091

Рјешење о именовању директора Јавне установе Службени гласник Републике Српске1

МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ

950 Правилник о допуни Правилника о избору и раду школског одбора2

ПОРЕСКА УПРАВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Списак пореских обвезника којима је у периоду од 16. априла 2009. до 30. априла 2009. године издата потврда о одјави2

УСТАВНИ СУД БиХ

Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 1637/06 8

Одлука о допуствости и меритуму, број: АП 3303/06 11

ПРЕПОРУЧУЈЕМО НАША АКТУЕЛНА ИЗДАЊА

1. Издања "Службеног гласника Републике Српске" на CD-у:

- 1992-2000. година	58,50 KM	- 2005. година	18,00 KM
- 2001. година	29,25 KM	- 2006. година	18,00 KM
- 2002. година	21,06 KM	- 2007. година	18,00 KM
- 2003. година	21,06 KM	- 2008. година	18,00 KM
- 2004. година	21,06 KM		

2. РЕГИСТАР ПРАВНИХ ПРОПИСА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА 2008. ГОДИНУ (ДИКТА РЕГИСТАР)

Регистар се ажурира тромјесечно у виду допунских уложака.

Цијена: 160,00 KM

3. ПРИРУЧНИК ЗА ПОЛАГАЊЕ ОПШТЕГ ДИЈЕЛА СТРУЧНОГ ИСПИТА ЗАПОСЛЕНИХ СА ВИШОМ И ВИСОКОМ ШКОЛСКОМ СПРЕМОМ У ОРГАНИМА ДРЖАВНЕ УПРАВЕ, ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ОБАВЉАЈУ ЈАВНА ОВЛАШТЕЊА

Аутори: проф. др Петар Кунић, доц. др Мирјана Рађеновић, др Миле Дмичић, Александар Тулум, Анто Николић, Боро Бован, Јово Ерцег

Обим: 684 стране; формат: Б-5; повез: броширан

Цијена: 57,33 KM

4. ПРИРУЧНИК ЗА ПОЛАГАЊЕ СТРУЧНОГ ИСПИТА ЗА РАД У ЈАВНОЈ УПРАВИ, ДРУГИМ ДРЖАВНИМ ОРГАНИМА, ЛОКАЛНОЈ САМОУПРАВИ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ ВРШЕ ЈАВНА ОВЛАШТЕЊА, ЗА КАНДИДАТЕ СА СРЕДЊОМ СТРУЧНОМ СПРЕМОМ

Аутори: проф. др Петар Кунић, Драгомир Кутлија, Александар Тулум

Обим: 220 страна; формат: Б-5; повез: броширан

Цијена: 35,10 KM

5. Закон о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини

Обим: 112 страна; формат: А-5; повез: броширан

Цијена: 4,00 KM

6. CD издање Закона о основама безбједности саобраћаја на путевима у Босни и Херцеговини са правилницима који су допесени на основу Закона

Цијена: 7,00 KM

7. Закон о општем управном поступку - са регистром појмова

Приредио: Јанко Нинић, судија Врховног суда Републике Српске

Обим: 136 страна; формат: А-5; повез: броширан

Цијена: 20,00 KM

8. CD издање Кривичног закона Републике Српске, Закона о кривичном поступку и Закона о заштити свједока у кривичном поступку

Цијена: 11,70 KM

9. Закон о стечајном поступку, Закон о ликвидационом поступку и Правилник о полагању стручног испита за стечајног управника и начину полагања

Приредили: Биљана Марић и Недељко Милијевић

Обим: 186 страна, формат А-5

Цијена: 17,55 KM

10. Изборни прописи Босне и Херцеговине и Републике Српске

Припремили: Др Остоја Кременовић, Мирко Стевановић и Огњен Кременовић

Обим: 308 страна, формат Б-5

Цијена: 25 KM

Наруџбе слати на адресу: ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Вељка Млађеновића бб, Бања Лука,
поштански фах 88, факсе 051/456-341, 456-331 и 456-349.

Жиро-рачуни: 562-099-00004292-34 НЛБ Развојна банка а.д. Бања Лука

567-162-10000010-81 Volksbank а.д. Бања Лука

551-001-00029639-61 Нова бањалучка банка АД Бања Лука

571-010-00001043-39 Комерцијална банка а.д. Бања Лука